

Öğr. Gör.Nimet Özgül ÜNSAL'ın “Acar Metoda Göre On Parmak F Klavye Öğrenenlerin Derse ve Öğretim Materyaline İlişkin İlgi Düzeylerini Belirlemeye Yönelik Bir Araştırma” Adlı Yüksek Lisans Tezinden Alınmıştır.

Ülkemizde gelişen teknolojiye bağlı olarak artan bilgisayar ve internet kullanımında son yıllarda gözle görülür bir artış olduğu fark edilmektedir. Bilgi toplumu içerisinde bulunduğumuz yüzyılda bilgiyi kendi üreten bireyler için bilgisayar giriş birimi olan klavyeyi etkin kullanma ve hızlı yazma becerisi, kişilerin kendilerini geliştirmeye olanak sağlayan etkenlerden biri olarak görülmektedir (Resmi Gazete, 2013:21).

Dünyada genelinde klavye ilk daktilo makinesi ile uygulanmaya başlanmıştır. İlk yazı makinesinin icadı Henry Mill tarafından 1714 yılında yapılmıştır. Birçok farklı tasarım arasında ilk modern daktilo, Amerikalı Christopher Latham Sholes ve Carlos Glidden'in tarafından geliştirilerek 1868 yılında patenti alınmıştır. Bu dönem içerisinde klavye öğretimi için William Ozmun Wyckoff 'un altıparmak metodu ve Elizabeth Margaret Vater Longley'in sekiz parmak metodu kullanıma sunulmuştur. İlk düzenli klavye, Christopher Latham Sholes tarafından İngiliz alfabesindeki harflerin kullanım sıklığına göre oluşturulan diyagramlar ile hazırlanmıştır (Silfverberg, 2007:6). Sholes, 1873 yılında ilk mekanik daktilo için tasarladığı bu klavyeye “Qwerty” klavye adını vermiştir (Yamada, 1980:183). “Qwerty” klavye 1971 yılında Amerikan Standartları Enstitüsü tarafından yazı makinelerinde standart bir klavye olarak tescil edilmiştir (Yasuoka ve Yasuoka, 2011:169). Böylece klavye, ilk defa ondokuzuncu yüzyıl sonlarında yazılı kaynaklarda yerini almıştır (Yamada, 1980, s.175). 1878 yılında E.Remington ve Sons firması tarafından daktilo klavyelerine Shift tuşunun eklenmesiyle On parmak yazım metoduna uygun hale gelen daktilo klavyeleri ile L.V.Longley stenograflara ilk on parmak klavye eğitimi vermeye başlamıştır (Bryan, 2010:6).

On parmak klavye öğretimine yönelik birçok yöntem ve metot geliştirilmiştir. 1955 yılında geliştirilen F klavye öğretimine yönelik tasarımından kaynaklanan zemberek yöntemi kullanılmıştır (Okutkan, 2000). Bilgisayar klavyesinin geliştirilmesiyle birlikte klavye öğretiminde yeni öğretim ve teknikleri kullanılmaya başlanmıştır. Örneğin; Q klavye için Almena King (2010) tarafından geliştirilen “Almena Metot” ve F klavye için Sami Acar (2012) tarafından geliştirilen “Acar Metot” etkili öğretim yöntemi olarak görülmektedir (Acar ve Gürsoy, 2013:8).

Teknolojideki ilerlemeler çerçevesinde elektronik daktilolardan sonra 1930 yılında IBM firması Line Editor adındaki kelime işlemci programı ile birlikte Qwerty klavyeyi “keyboard” olarak tanımlamıştır (Bryan, 2010:7). 1980'li yıllarda kişisel bilgisayarların kullanılmaya başlanmasıyla modern bilgisayar klavyeleri hayatımıza girmiştir (Günel, 2012:3). 2000'li yıllarda masaüstü, dizüstü ve tablet bilgisayarlarda PS/2, USB ve kablosuz klavyeler kullanıma

Öğr. Gör. Nimet Özgül ÜNSAL'ın "Acar Metoda Göre On Parmak F Klavye Öğrenenlerin Derse ve Öğretim Materyaline İlişkin İlgi Düzeylerini Belirlemeye Yönelik Bir Araştırma" Adlı Yüksek Lisans Tezinden Alınmıştır.

sunulmuştur. Günümüzde ise belirtilen bu klavyeler dışında dokunmatik ekran klavyeleri, sanal klavyeler ve ışıklı klavyeler kullanılmaktadır (Bryan, 2010:3).

Klavyeler teknolojilerine göre; PC/XT, PC/AT, Enhanced ve Windows klavye olarak dörde ayrılmaktadır. Tuş düzenlerine göre ise; Qwerty, Qwertz, Azerty, Dvorak ve F klavye gibi örnekleri bulunmaktadır (Günel, 2012:10).

Ülkemizde ise; Türk diline uygun olarak F klavye olarak bilinen "Standart Türk Klavyesi" İhsan Sıtkı Yener'in öncülük ettiği klavye çalışma grubu tarafından geliştirilmiştir. F klavye, Bakanlıklararası Standardizasyon Komitesi tarafından 20 Ekim 1955 tarihinde Standart Türk Klavyesi olarak kabul edilmiştir. 1974 yılında Türk Standartları Enstitüsü tarafından zorunlu standart olarak kabul edilmiştir. On parmak yöntemiyle hızlı ve hatasız yazı yazmak için, Türk dili ve alfabesine uygun olarak geliştirilmiş olan Standart Türk Klavyesi diğer bir deyişle F klavye kullanıma sunulmuştur (Günel, 2012:13).

Klavye öğretim yöntemi, materyali ve stratejisi açısından benzerlik göstermesine karşın, klavye becerisini değerlendirme, veri giriş ve yazı yazma performansını ölçme açısından farklılıklar göstermektedir (Acar, 2013:50). Bilgisayar kullanımının yaygınlaşması ile birlikte klavye eğitiminde bilgisayar destekli öğretim yöntemleri kullanılmaya başlanmıştır (Taşçı, 2005:3).

Ülkemizde son yıllarda gelişen internet teknolojisiyle birlikte klavye eğitimi web ortamında da verilmeye başlanmıştır. Klavye eğitimi öncelikli olarak sınıf ortamında yüz yüze eğitime destek olarak web destekli eğitim şeklinde gerçekleştirilmiştir. Uzaktan eğitim çalışmalarının eğitim ortamında yaygınlaşmasıyla birlikte klavye eğitimi salt web tabanlı olarak verilmeye başlanmıştır. Web tabanlı klavye eğitimlerine; katipalimi.com, interstenoturk.com, katipler.net, turkegitim.net, m5bilisim.com ve acar metot.com gibi internet siteleri örnek verilebilir. Bunların içerisinde Acar metot kendine has öğretim metodu ve yeni öğretim yaklaşım açısı getirmiştir ve diğerlerinden bu özelliği ile ayrılmıştır. Diğerleri daha ziyade klavye performansını arttırmaya yönelik olarak geliştirilmiş iken Acar metot klavye öğretimini kolaylaştıran yeni bir yapıya sahiptir. Acar metot geliştirilmeye başlandığı 2012 yılı itibariyle öncelikle yönetici sekreterler üzerinde çalışılarak klavye öğretiminin gerçekleştirilmesi sağlanmış, ardından halk eğitimi merkezleri, üniversite lisans düzeyinde ve orta öğretim düzeyinde Acar metoda göre klavye eğitimi gerçekleştirilmiştir. Bu nedenle çalışmada hedef kitleye uygunluğu açısından Acar metot tercih edilmiştir. Acar metot eğitimin her kademesinde

Öğr. Gör. Nimet Özgül ÜNSAL'ın “Acar Metoda Göre On Parmak F Klavye Öğrenenlerin Derse ve Öğretim Materyaline İlişkin İlgili Düzeylerini Belirlemeye Yönelik Bir Araştırma” Adlı Yüksek Lisans Tezinden Alınmıştır.

uygulanabilecek bir özelliğe sahiptir. İlköğretimden yetişkin eğitimine birçok eğitim programında yer alabilecek bir metot ve öğretim materyaline sahiptir (Acar ve Gürsoy, 2013:19).

Bunu takiben 2013 yılında Başbakanlık tarafından yayınlanan genelgede;

Türk Standartları Enstitüsü (TSE) tarafından hazırlanan TS 2117 “Alfasayısal Türkçe Klavyelerin Temel Yerleşim Düzeni” standardına uygun F klavyeye ülke genelinde geçilmesi için çalışmalar başlatılmıştır. Kamu kurum ve kuruluşlarınca genelgenin yayımından itibaren, alım süreci başlatılmış olanlar dışında temin edilecek tüm bilgisayarların F klavyeli olması ve halen kullanımda olanların da 2017 yılı sonuna kadar F klavyeye dönüştürülmesi sağlanacaktır (Resmi Gazete, 2013:21).

ifadesiyle uygulama başlatılacağı açıklanmıştır. Bu gereksinim karşısında Milli Eğitim Bakanlığı tarafından kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan personele verilecek eğitimlerin içeriğini www.fklavye.gov.tr internet adresinden web destekli uzaktan eğitim şeklinde verilmesi gerektiği ifade edilmiştir. Kamu kurumlarının yanı sıra özel sektöre ait kamuya açık alanlarda da bu uygulamanın geçerli olacağı belirtilmiştir (Resmi Gazete, 2013:21).

KAYNAKÇA

- Acar, S. (2013). Standart Türk klavyesinin öğretimine yönelik bir model önerisi: WPR modeli ve örnek bir uygulama. *Gazi Üniversitesi Ticaret ve Turizm Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2, 44-65.
- Acar, S. ve Gürsoy, M. (2013). Almena ve Acar Metotları İle On Parmak Klavye Öğrenenlerin Performans Gelişim Düzeylerinin Karşılaştırılmasına Yönelik Bir Araştırma. *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 1, 1-22.
- Bryan, C. (2010). *PC Encyclo Keyboard*. <http://www.pcencyclo.com/PDF/keyboard.pdf> adresinden alınmıştır. Erişim tarihi: 01.01.2014.
- Resmi Gazete. (2013). *10 Aralık 2013 tarih ve 28847 sayılı F Klavye Genelgesi*. Ankara: Resmî Gazete Sayfa: 21.
- Günel, S. (der.). (2012). *Klavye öğretimi*. Anadolu Üniversitesi, Eskişehir.
- Okutkan, M. (2000). *Daktilografi* (13.basım). Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Yayını.

Öğr. Gör.Nimet Özgül ÜNSAL'ın “Acar Metoda Göre On Parmak F Klavye Öğrenenlerin Derse ve Öğretim Materyaline İlişkin İlgi Düzeylerini Belirlemeye Yönelik Bir Araştırma” Adlı Yüksek Lisans Tezinden Alınmıştır.

Taşçı, D. (der.). (2005). Klavye Öğretimi. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayını.

Silfverberg, M. (2007). Historical overview of consumer text entry Technologies. I.S. MacKenzie and K. Tanaka-Ishii(Ed.), Text Entry Systems (pp. 3-27). Morgan Kaufmann Publishers, Elsevier Inc., USA.

Yamada, H. (1980). A historical study of typewriters and typing methods: from the position of planning japanese parallels. Journal of Information Processing Society of Japan, 2(4),175-202.

Yasuoka, K. and Yasuoka, M. (2011). On The Prehistory Of Qwerty. Zinbun, 42, 161-174.